

Отъ скиптра на ржцѣ, седѣла ѱиѣка Карана;
 Отъ тамъ на вой излѣхвала съ вѣхрѣхѣдѣ конь
 Юнала, и гнѣхдиль сѣ какъ страшенъ хмѣй въ Балкана.

Промѣна.

Тѣженъ съмъ сега напрасно.
 Вы хѣ тѣй гѣлчите мѣнь,
 Ахъ вѣхъ вѣселъ съ сѣрдце ѣсно,
 Като слѣнце въ млѣдѣй дѣнь.
 Драга вѣ на мѣнь хѣрница,
 тихѣй чѣчѣрѣ на лѣжж,
 въ тѣмѣлѣй вѣчеръ гласъ отъ птица
 и прохладна вѣдринка.
 Любахъ что ѣ сѣрдце мило
 Ако хѣлѣй разхѣдѣжжъ спи;
 Но ми лѣке измѣнило,
 И сѣрдце ми не тѣрпи!
 сичко минж, и напрасно
 Дирѣ-ж минжлы-тѣ дни.
 ѣсно неѣо ми ѣжасно,
 Драги ноѣни тѣмнини;
 Мили облацы вѣхлати
 Ако силѣнъ дѣждѣ рѣчи,
 Ако вѣтѣрѣ-тѣ крѣмѣлѣтѣй
 Прахъ развѣва и вѣчи.

Тѣ.

Вы чѣхѣте ли какъ плаче тѣ?
 Какъ дѣма какъ нарежда?
 Отъ какъжъ сѣрдѣчнѣ тѣготѣ